

Partidul — stegarul independenței patriei

În conștiința poporului român, noțiunile de libertate și independență — devenite astăzi realități luminoase — sint indestructibil legate de lupta eroicului detașament de avangardă al clasei muncitoare — partidul comunistilor — de ajutorul marelui și devotatului prieten din Răsărit al poporului nostru, poporul sovietic.

Tradițiile de luptă pentru independență sint vechi în istoria poporului nostru. Veacuri de-a rîndul a luptat poporul împotriva a tot felul de cotoropitori și a dat jertfe grele pentru a-și cuceri o viață independentă, această luptă fiind strîns împletită cu naștința maselor populare spre eliberare socială.

Un moment de seamă în lupta poporului român pentru independența națională, înfăptuită cu sprijinul marelui popor rus, l-a marcat proclamarea independenței de stat a României în 1877. Scăpat atunci de sub dominația otomană, poporul nostru a început însă în alt jug. Monstruoasa coaliție burghez-moșierăscă, în frunte cu dinastia Hohenzollernilor, a vîndut România la mezat capitaliștilor apuseni — englezi, francezi, americani, germani. Ţara a ajuns la chermul reprezentanților marilor trusturi și bănci din Occident, a „specialiștilor” și inspectorilor numiți de capitaliștii apuseni ca Rist, Auboin și alții, care împreună cu exploatarea autohtonă luau șaple piei de pe spinarea poporului muncitor. Politica internă și externă a țării era subordonată intereselor și vointei cerurilor reacționare imperialiste care vedeau în poporul român carne legitimă de tun pentru aventurile lor războinice. Trădarea partidelor burghize infatuate cu țărănimea „național-tărănist”, „liberal” etc. a culminat cu politica sprijinirii active a dictaturii fasciste antonșene, a creării condițiilor pentru invazia hitleristă, a susținerii criminalei război antisovietic.

În acele vremuri grele, singura forță care a ridicat sus steagul luptei pentru independența națională, pentru libertate și o viață mai bună a fost clasa noastră muncitoare, în frunte cu partidul său marxist-leninist.

Eroicele lupte desăvîșite de clasa muncitoare și care în anii antebeliculi au culminat cu marea grevă de la Giurgiu din 1933, au constituit tot atîtia lovituri dure politice reacționare duse de clasele exploatare.

Deși aflat în adîncă ilegalitate, partidul comunist a desfășurat o uriașă activitate de mobilizare a maselor largi patriotice în lupta pentru dobîndirea dictaturii fasciste, pentru încetarea războiului antisovietic și alăturarea României la coaliția antihitleristă cu o condiție de bază pentru cucerirea libertății și independenței naționale.

Evenimentul de răscruce în lupta poporului român pentru independența națională și-a constituit eliberarea țării din jugul fascist de către forțele patrioțice populare conduse de partidul comunist. În această luptă, comunistii au înscris pagini nepieritoare de eroism; ei au înfruntat cu curaj temerile, torturile și plutoanele de execuție ale zbirilor fasciști. Ca urmare a zdrobirii fascismului hitlerist, acțiunile care după 23 August 1944 și-a dat contribuția de sine și poporul nostru, România și-a câștigat pentru prima oară o adevărată independență.

Călușindu-se după atotbiruitoarea învătătură leninistă care arată că lupta pentru independență este indisolubil legată de lupta pentru dezvoltarea socială și politică a poporului, de lupta pentru socialism, partidul a lăurât alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, uriașă forță socială care a izbucnit să doboare puterea politică a claselor exploatare, să înlăture monarhia și partidele reacționari, să instauraze puterea populară. Poporul muncitor, sub conducerea partidului, înaintea victoriei pe calea construcției socialiste.

În timp ce în trecut bogățiile naturale ale țării, fabricile și uzinele aparțineau tusturilor străine și exploatarea băștinăși care și împărțeau profiturile stoarse din truda poporului muncitor — astăzi toate aceste resurse aparțin poporului, care le-a pus în slujba dezvoltării economiei naționale, a ridicării nivelului său de trai. În timp ce în trecut România, ca urmare a situației ei de semioconie, era o țară cu o economie și cultură menținute în cruntă înăpoiere, astăzi ea este un stat industrial-agerar cu o economie și cultură în plină dezvoltare.

Vastul program de industrializare socialistă, elaborat pe baza învățăturii marxist-leniniste, se înfăptuește cu succes. Industrializarea,

Muncă rodnică pentru îndeplinirea angajamentelor luate în cinstea Congresului partidului

O victorie a metalurgiștilor reșițeni

REȘIȚA (red. ziarului „Flamura roșie”). — Un sector mic dar de o importanță mare — așa poate fi caracterizat sectorul în care se produc generatorii, condus de maistrul-șef Dombi Alexandru de la fabrica de mașini electrice. Aici se construiesc generatori electrice de 3000 kW, care, împreună cu turbinele produse la fabrica nouă de mașini, constituie turbo-agregatele fabricate la Combinatul metalurgic Reșița.

În cinstea Congresului partidului, colectivul condus de comunistul Dombi Alexandru a obținut o nouă victorie: în ziua de 22 noiembrie a terminat autotimul generator din plan anual.

La această importantă realizare și-a dat contribuția întregul colectiv. Succese deosebite au dobîndit electricianul bobinator Rusu Floarea, Virag Alexandru, lăcătuș montator, Henn Ludovic, Beresneak Mihai și alții.

Colectivul sectorului s-a angajat ca pînă la sfîrșitul anului să realizeze peste plan încă un generator.

CEFERIȘTII ÎȘI ȚIN CUVÎNTUL DAT

Astăzi va pleca în cursa de probă locomotiva cu seria 2209. Este a doua locomotivă reparată peste plan de către muncitorii tehnicienii și inginerii complexului C.F.R. „Grivița Roșie” în cinstea Congresului partidului.

În clipă: Un grup de muncitori și tehnicieni care s-au reunit în mod deosebit la realizarea angajamentului. De la stînga la dreapta: Gheorghe Nicolae, Gheorghe Tudor, Nicolae Nicolae, Vasile Bliză, Nicolae Mihalache și Nicolae Crăciun.

Din țara constructorilor comunismului Au început lucrările pe șantierul gigantică hidrocentrale de la Bratsk

F. Loghinov, ministrul Construcțiilor de centrale electrice al U.R.S.S., arată — într-un articol publicat în ziarul „Pravda” — uriașele proporții ale hidrocentralei ce se va construi pe malul râului Angara la Bratsk. Această este cea de a doua construcție din lanțul de hidrocentrale ce se vor înalța pe Angara și va fi cea mai mare hidrocentrală din U.R.S.S. și din lumea întreagă. Ea va furniza o cantitate de energie electrică aproximativ egală cu cea furnizată de hidrocentralele de la Kuibisev și Stalingrad la un loc. Punerea în funcțiune a acestei uriașe hidrocentrale va crea o puternică bază energetică pentru dezvoltarea industrială a Siberiei răsăritene.

Digurile și barajele hidrocentrale de la Bratsk, cu o lungime de aproape 5 km, vor sili apele Angarei să se adune într-un imens lac de acumulare cu o suprafață de 5300 km. p. și cu un volum de circa 180 miliarde mc. — de 3,5 ori mai mare decît volumul lacului de acumulare de la Kuibisev.

Construcția hidrocentralei de la Bratsk necesită îndeplinirea unui uriaș volum de muncă într-un termen relativ scurt. Este destul să spunem că numai lucrările din beton și beton armat vor atînge cifra de 9 milioane metri cubi, ceea ce depășește volumul lucrărilor de acest fel de la Kuibisev.

Pentru hidrocentrala de la Bratsk vor fi construite agregate hidroenergetice unice cu o putere de 200.000-250.000 kW, transformatoare unice etc.

Constructorii de mașini pregătesc pentru lucrările de la Bratsk mașini și mecanisme dintre cele mai perfecționate, ce pot fi folosite în condițiile speciale ale acestei regiuni: excavatoare pentru terenuri stînoase cu capacități de 6 mc., puterile autocamioane basculante, mașini de foraj, consoare, uzine automate de beton, etc.

În prezent se desfășoară, la Bratsk, lucrările pregătitoare: se construiesc orașul colectivului de muncitori, tehnicieni și ingineri, se lucrează la linia de transport de energie electrică Irkutsk-Bratsk. Pe șantierul vltoarei hidrocentrale lucrează azi aproape 6000 oameni.

Primele agregate ale hidrocentralei de la Bratsk vor fi puse în funcțiune în anul 1957.

Roadele aplicării tehnologiei înaintate

BACĂU (red. ziarului „Steagul Roșu”). — Metoda fisurării hidraulice a straturilor de țeie — metoda sovietică de sporire a producției sonderelor — începe să fie aplicată pe scară tot mai largă în industria noastră petroliferă. Recent ea a început să fie aplicată și în schelele regiunii Bacău.

Colectivul schelei III producție — Modirzâu, raionul Moinești, și-a luat angajamentul ca, în cinstea Congresului partidului, să-și îndeplinească cu mult înainte de termen planul de producție pe anul 1955. În vederea îndeplinirii cu cinste a acestui angajament colectivul schelei, pe lângă alte măsuri, a luat-o și pe aceea de a mări debitul sonderelor de extracție prin aplicarea metodei fisurării hidraulice a straturilor. La început, această metodă a fost aplicată la sondele 250 și 704 — unde producția s-a dublat — și la sonda 707, unde de asemenea s-a obținut o creștere simțitoare a producției de țeie. În momentul de față, colectivul schelei pregătește pentru fisurarea hidraulică alte 3 sonde.

Aplicarea acestei metode a contribuit ca planul anual de producție al schelei III-Modirzâu să fie îndeplinit cu 40 zile înainte de termen.

Oameni și fapte din întrecere

ĂSTA MI-I IOSIF BACI!

In secția de finisaj, Alexandru Satmari se opri în fața unui lot de bufe, mese și scaune, pe care muncitorii le cărau la vopsitorie.

— Faină mobilă asta pentru bucătări, nu-i așa? Și, ciocnindu cu degetul în placă, Satmari continuă, nu fără oarecare mirare:

— Aici și eu mi-s meșter! Crez că pînă aici s-a prins cineva de calitate? Ba! ...Toți zic că bucătării mai faine ca la „Republică”. Sibiu nu se mai ajfă.

Meșterul Satmari se intrerupte din vorbă, amintindu-și ceva. A-poi spus de-odată:

— Era să uit. Angajamentele! ...Hai să dăm luța la depozit, pînă nu le încară: sase bucătări în verde cu fond alb și șase în albastru.

In depozit se recepționau cele 12 garnituri de bucătărie. Venerabili oameni să le ia în primire.

Vezi, tovarășe? Acu' le încarcă și le dăce! — spusese Satmari, răsufînd parcă usurat. Astee-s angajamentele noastre în cinstea Congresului. S-or făcut 12 și mai sint în gătate încă opt. Douăzeci ne-am angajat!

— Peste plan? întrebă.

— Apăi, peste plan, nici vorbă! Dar astee-s așa, cum să zic, ca din senin picăte!

Nedumerit, vru să-întreb cum vine asta. Dar meșterul Satmari îmi făcu de-odată semn să privesc la un om, care asista retras deoparte la recepționare.

— Ce faci aici, Iosif bacî? Te minunezi? strigă Satmari omului care se deșea deoparte. Minunează-te, că doar ai tot dreptul!

— Treaba mea ce fac!

— Bine, țalcă, dacă-î treaba ta...

— Musai să-î cunoști, tovarășe, pe omul asta! — îmi spusese apoi meșterul. Îl cheamă Iosif Fleischer. La hai să-î povestesc ceva despre el, că doar are legătură cu mobila asta care se încarcă.

Meșterul Satmari mă trase altături, la vopsitorie.

— Să vezi cum a fost. Știi unde lucrează Iosif bacî? La croit scindurii. Tăie la pendul scindurii la dimensiuni. Și țeie frate, nu glumi: șaple mi de pîșe într-o zi. Și, cum ții spun, întodeauna la mașina de tăiat la precizie rămânem morman de deseuri! — capete de 3-4 cm. Așa am lucrat noi

decind ne șlim. Mai bine să ai de unde tăia decît să nu-ți ajungă. Dar parcă ți se rupea inima cînd vedeai atîtea deseuri. Odată, am trecut așa, ca din întâmplare, pe la Iosif. Noi sintem prieteni buni și vechi. M-am apropiat și i-am zis: „Țalcă Iosif, știu că eu, ca președinte de secție de scindură, trebuie să mai controlez din cînd în cînd și cum merge întrecerea. De-ăia venii și pe la linie să le întreb: n-ai putea găsi și tu țalcă ceva în întrecere ca să muncești mai bine?” Afii mi-a trebuit. Un-poi văd că-și îndoaia șapca pe ochi, trîntește metrul de țeighe, își sterge minile de șor și pufnește: „Tu să nu umbli cu comedii! Să nu-mi spui mie că nu lucrezi bine, că eu știu cum lucrezi. Eu mășor și tai patrul mi de pîșe pe zi. Na, cați singur! Vezi vro scindură noduroasă?” Nu știu cum s-a făcut, dar o tulii repede, repede de lîngă el. Era prima dată cînd se supra cineva pe mine așa de virjos. „Să-mi schimb o țeie metoda de tăiere — mi-am zis. Să fiu mai blînd la vorbă”. Și mă duc peste alte câteva zile, tot la el. „Țalcă Iosif, ți zic, cum o mi duci cu sîndălatea?” „...Bine”, îmi răspunde el. „Atunci, eu, „Țalcă Iosif, care-i baiu. Am văzut că, la scindurii, pe care le tai tu, cînd le mășori, mai lași câte ceva în plus. Cînd sint lucrate la mașina de precizie...” „Ai fi văzut tu, țalcă Sandore, mi-o relează el scur, dar eu am văzut înaintea ta!” „Știi că așa trebuie să lași, — i dau eu mai departe, fără să mă tulbur. Dar parcă mă doare inima cînd văd că rămîn atîtea căpîșite, care nu-s bune decît pentru foc”. „Să pe mine mă doare, îmi mai spuse el. „Atunci te giucă desli să faci ceva, cumva?” „Ai vre-un gînd, Iosif bacî?” „În treab eu. „Am! mi-a răspuns el. Vreau să lucrez după inițiativa lui Nicolae Militarul”. Cînd l-am auzit că-mi spune așa ceva, înții am rămas trîznit, apoi am injuriat. Auzi, să-mi boscorodească el mie că o să aplic metoda cizmarului Militarul în țimplărie?” „Ai mai poțineț nisa ceva?” „L-am lăsat în pace. Să mă duc la Procac inginer, mi-am zis, poate o găsi el ceva. Cînd m-am dus după vro sîndălmînd la inginer, acesta m-a ascultat zîmbind. „Să știu că m-

Cresc veniturile gospodăriilor colective, crește bună starea colectivităților

Zi de mare sărbătoare

GALAȚI (cosp. „Scintei”). — Gospodăria colectivă „I. C. Frimu” din Făurei Sal, raionul Filimon Sirbu, a obținut în acest an recolte bogate. La grădina colectivă au obținut 1.900 kg. la ha; de pe cele 190 ha. cultivate cu porumb producția medie a fost de 3.300 kg. la ha, iar de pe 3 ha. — 3.500 kg. porumb hibrid pentru sîmînță la ha.

Colectivii acordă o atenție deosebită dezvoltării mai multor ramuri de producție. Astfel, nu de mult au fost construite două grajduri, două crescători de păsări, două magazii cu o capacitate de 85 vagoane și altele. Fermă gospodăriei are acum 45 cai, 22 boi, 26 vaci cu lapte și 430 oi.

A crescut mult nivelul de trai al colectivităților. Ion Spînu, Ion Pirlea, Spînu Nicolae și alți 17 colectivități și-au construit case noi luminoase. Fiecare colectivitate are în gospodăria sa personală o vacă cu lapte, 1-2 viței, cîteva oi și păsări.

Zilele trecute, colectivii din Făurei Sal au împărțit veniturile. Pentru fiecare zi-muncă, ei au primit 11 kg. porumb, peste 6 kg. grău și alte produse.

Colectivul Radu I. Mocanu, care muncește cu nădejde în gospodăria colectivă, a primit, pentru cele 746 zile-muncă cite a făcut pînă la 1 noiembrie, peste 17.000 kg. produse, din care 4.774 kg. grău, peste 8.200 kg. porumb, 1.342 kg. mazăre, 1.305 kg. floarea-soarelui și altele. Zilnic gospodăria colectivă și colectivii din Făurei Sal sint vizitați de către țărani muncitori din satele vecine.

Productie mare de cireșă

La îndemnul tovarășului Vasile Szentimihaili, inginer agronom al gospodăriei colective din comuna Sălacea, raionul Marghita, colectivii au cultivat în acest an 92 hectare cu cireșă. Prin aplicarea regulilor agrotehnice înaltăte gospodăria a reușit să depășească cu 11 vagoane producția planificată. Gospodăria a primit din valorificarea cireșii 628.000 lei. Ca urmare a creșterii veniturilor, s-a putut împărți cîte 9 lei pentru o zi-muncă, în afară de produsele în natură.

Roadele muncii harnice

Membrii gospodăriei colective din Salonta, regiunea Oradea, au semănat grăul în rînduri încrucșate, iar porumbul în culburi așezate în pătrat. Îngrijind apoi bine culturile ei au obținut de pe 300 ha. cîte 2.200 kg. grău la ha, iar de pe cele 140 ha. cu porumb cîte 5.400 kg. la ha. Producția medie de sfectă de zahăr pe cele 40 ha. a fost de 33.000 kg. la hectar.

Grădinari renumiți

Colectivii din Borș (Oradea) sint renumiți pentru recoltele mari de legume pe care le obțin. Și în anul acesta ei au obținut la ha. cîte 25.517 kg. cartofi timpurii, 19.833 kg. arpacic, 22.340 kg. ardei, 36.548 kg. castraveți etc. Pînă acum veniturile gospodăriei colective obținute din valorificarea legumelor se ridică la

Mindria colectivităților

Colectivii din comuna Remet, raionul Sighet, se mindresc cu recoltele mari pe care le-au obținut în acest an. Ei au cules cîte 2.220 kg. porumb boabe la ha. Cele 30 hectare de livadă, precum și grădina de legume au rodit imbelșugat.

Valorificarea fructelor a adus gospodăriei un venit de 160.000 lei, iar a legumelor, de 10.000 lei. De asemenea, sectorul zootehnic al gospodăriei aduce venituri mari. Anul acesta, din vinzarea taurășilor contractați, gospodăria va primi peste 30.000 lei.

Cu posibilități proprii

Gospodăria colectivă „Ștefan Gheorghiu” din comuna Topoloveni, regiunea Pitești, nu datorază în prezent nici un ban statului. Anul acesta numai din valorificarea producției agricole și viticole gospodăria a realizat un venit de 125.000 lei. Colectivii au construit cu posibilități proprii o magazie de cereale și au depus la bancă, pentru fondul de bază, suma de 18.000 lei.

FEMEI FRUNTAȘE

VASILICA SOLOMON muncitoare la fabrica „Kirov” din Capitală. Pe luna octombrie ea și-a realizat planul de producție în proporție de 107,5%.

ANA POPA colectivă din comuna Pricaz, raionul Orăștie. Lucrează ca hărnică, ea contribuie la dezvoltarea avuturii obștești al gospodăriei.

IRINEL LICIU solistă a Teatrului de Operă și Balet al R.P.R., laureată a Concursului Internațional Artistic din cadrul Festivalului de la Varșovia.

Decorarea acad. Gh. Macovei cu Ordinul Muncii clasa I-a

Cu prilejul împlinirii a 75 ani, pentru îndelungată activitate didactică și merite deosebite de valoroase pe tărîmul creației științifice în țara noastră, Preziidul Marii Adunări Naționale a emis un decret prin care conferă Ordinul Muncii clasa I-a academicianului Gh. Macovei, președinte al Comitetului Geologic. (Agerpres)

Intîlnire a maestrului Mihail Sadoveanu cu scriitorii din Capitală

Cu prilejul atribuirii numelui „Mihail Sadoveanu” Casei scriitorilor, vineri seara a avut loc o intîlnire între maestrul Mihail Sadoveanu și scriitorii din Capitală.

Intîlnirea a fost deschisă de acad. Mihail Beniuc, secretar al Uniunii scriitorilor din R.P.R.

Maestrul Mihail Sadoveanu a vor-

bit despre legăturile de prietenie dintre scriitori, despre deosebirea dintre viața de altădată și viața nouă pe care o trăiesc scriitorii din Republica Populară Romînă, despre unele probleme de creație.

Apoi, maestrul Mihail Sadoveanu a citit un fragment din lucrarea sa „Ochi de urs”. (Agerpres)

Toate forțele vii părăsesc tabăra trecutului

PETRU DUMITRIU

S-au împlinit cincizeci de ani de când a apărut articolul lui Lenin „Organizația de partid și literatura de partid”. Cu prilejul acesta, s-a discutat, se discută și se va discuta mult în jurul ideilor cuprinse în el. S-a scris și se va mai scrie. Nu am de gând să ofer aici cititorilor „Scinteia” un articol de teorie literară marxistă. Nu sînt specialist în teorie literară și chiar de-aș fi, aș prefera să vorbesc despre lucruri care mi se par esențiale și care au izvorit din experiența mea practică de scriitor și de om care trăiește în mijlocul scriitorilor și artiștilor.

Din clipa cînd vrei să faci publică creația ta, vrei s-o dăruiești oamenilor — și orice artist adevărat are acest ideal, această nevoie profundă și vitală — din clipa aceea ieși în contact cu societatea și atunci libertatea „absolută” s-a sfîrșit. „A trăi în societate și a fi liber de societate e un lucru imposibil”, scrie Lenin, reluînd una din ideile fundamentale ale lui Marx. Scriul tău nu poate să nu corespundă unor pîreri, unor preferințe, unor aspirații, unor idealuri ale unei categorii de cititori mai largi sau mai restrînsi. Scriul tău nu poate să nu contrarieze, să nu lovească în preferințe, concepții, chiar interesele unei alte categorii de cititori, care, în cadrul societății, se opun celei dîinți.

Uneori se întîmplă ca oamenii care reprezintă interese de clasă foarte reale și foarte materiale să îmbrățișeze și să laude pe alocuri anumite opere de artă sub pretextul caracterului „pur și liber și independent” al acelor opere. Asta nu e decît ipocrizie. Aș vrea să știu dacă cei care se extaziază asupra liricii întîme a lui Tudor Arghezi, nu mai ca să o opună poeziei realist-socialiste în dezvoltare, se mai extaziază și de „Cîntarea Omului” sau „1907” de același Tudor Arghezi. Intr-o convorbire deosebit de instructivă, pe care am avut-o recent la Pekin cu Jean Paul Sartre, el mi-a povestit cum marea editură capitalistă franceză Gallimard a publicat recent cartea „Ochii răuimi” a scriitorului progresist Ștefan Heym, unde e vorba de lupta comunistă în țările slavice, în primul an de după eliberare. Editura a publicat cartea fiindcă știa că se va vinde și că ea reprezintă o bună afacere comercială. Dar a avut nemaiiuzăta intenția de a adăuga la textul cărții o notă în final, în care contrazice conținutul cărții și exprima păreri dușmănoase ale editorului burghez. Bineînțeles, consiliamentul autorului nici nu a fost cerut. Acum cincizeci de ani Lenin scria: „Esti oare liber față de editorul dumitale burghez, domnule scriitor?” Iată una din mîile de dovezi că nu Ștefan Heym a dat în judecată editura. Să vedem care va fi sentința tribunalului.

Criticul Ovid S. Crohmălniceanu îmi povestește deunăzi că premiul Rivaroli a fost acordat unui acestor cărți în Franța, a fost totodată un intelectual democrat și revoluționar, unul din cei care au pregătit prin ideile lor, prin critica corosivă a monarhiei feudale, marea revoluție franceză. Un spirit ca al lui Rivaroli, spirit satiric, revoltat, în necumplințită insurtecție intelectuală împotriva societății, acoperă cu numele său glorios cartea unui obscur reacționar ipocrităcaasta și rușina că, dar, ca mai totdeauna ipocrităca, ea nu înșală pe nimeni.

Locuințe pentru muncitorii din Medgidia

Tot mai bune condiții de viață au fost create muncitorilor și tehnicienilor de la întreprinderea „Cimentul Păcii” din Medgidia, regiunea Constanța. Numai în imediata apropiere a fabricii au fost construite trei blocuri cu 26 apartamente, compuse din câte două camere, baie, bucătărie și cămară. Fiecare apartament avînd instalație de apă și electricitate. În orașul Medgidia, pentru oamenii muncii de la întreprinderea „Cimentul Păcii” au fost construite și date în folosință 282 apartamente și 56 camere pentru necesități.

Case de ajutor reciproc și ateliere pentru pensionari

Din anul 1954, pe lângă secțiunile de prevederi sociale ale sfaturilor populare raionale ale Capitalei funcționează și o casă de ajutor reciproc pentru pensionari. Pînă în prezent sînt înscrise 22.873 pensionari. În cursul trimestrului III al anului 1955 au fost acordate, prin aceste case, 1630 împrumuturi în valoare de 319.000 lei. De curînd, pe lângă casele de ajutor reciproc din raioanele I. V. Stalin și Grivița Roșie a fost înființat cite un atelier de confecționat pungi, iar în raionul Tudor Vladimirescu un atelier de confecționat pungi și un atelier de cîrmărie. În aceste ateliere lucrează un număr însemnat de pensionari care primesc — în afară de pensie — un câștig lunar în raport cu munca depusă.

Vinat bogat

BAIA MARE (coresp. „Scinteia”). Cu prilejul diferitelor vînașii, membrii filialelor de vînașii și pescuit din regiunea Baia Mare au obținut rezultate bune în ce privește valorificarea vinatului și combaterea animalelor și păsărilor răpitoare. Astfel, au fost vînași în cursul anului acesta 100 lupi, 593 vulpi, 1500 ulii, cîteva mii de alte păsări răpitoare etc. Filialele de vînașii și pescuit din orașele Baia Mare, Sighet și Satu Mare au asigurat totodată hrana animalelor, prin amenajarea a 134 „hrănitoare”, „sărării” etc. Ca urmare efectivă de cerbi a sporit în ce privește pescuitul, filialele de vînașii și pescuit s-au îngrijit de repopularea cu păstrăvi a râului Mara, cu crap și carps a lacului Lazuri și a bălții Săcăleşeni. De asemenea, a fost amenajat de curînd un aleștu care va servi de pepinieră.

PE URMELE MATERIALELOR PUBLIFICATE ÎN „SCINTEIA”

„Formalismul și neadevărul n-au ce căuta în răspunsurile date presei”

Sub acest titlu s-a publicat în ziarul „Scinteia” nr. 3366 un articol în care erau criticate Ministerul Căilor Ferate și C.C. al Sindicatului muncitorilor C.F.R.-P.T.T. pentru faptul că unele răspunsuri date presei au fost formale și inexacte.

Atît Ministerul Căilor Ferate cît și C. C. al Sindicatului muncitorilor C.F.R.-P.T.T., în răspunsurile trimise redacției, arată că criticile aduse sînt intemperate. Pentru faptul că au indus în eroare conducerea ministerului, precum și pentru alte abateri, directorul regional C.F.R.-Timișoara, Dumitru Fodor, a fost retrogradat, iar directorul adjunct Marin Roșu și șeful de secție Mihail Diuriș au fost sancționați cu „mustrare”.

Problema atenției și grijii față de sesizările și reclamațiile oamenilor muncii a fost analizată, recent, de Ministerul Căilor Ferate, în cadrul unei ședințe de colegiu. Măsurile luate în urma acestei ședințe au fost prelucrate cu toji directorii și cadrele de conducere.

Pentru o producție ritmică în întreprinderile socialiste! Buturuga mică... sau șuruburile de la uzinele „Steagul Roșu”

Atelierul 535 este considerat de unesele cadre din conducerea uzinelor „Steagul Roșu” din Orașul Stalin drept un atelier mic, fără prea mare importanță.

„Șuruburile, buloanele, piulițele nu sînt cîte știe ce piese complicate. Sînt ușor de executat — își spun probabil conducătorii uzinei. Un șurub, un bulon, o piuliță se pot compara cu un piston, o chiulasă, o roată dințată? Desigur că nu. Dar conducerea uzinei uită un lucru important, și anume că toate piesele autocomionului se prind între ele cu șuruburi, piulițe și alte piese din acestea, fără prea mare importanță.” Deși mulți din conducătorii uzinei — tovarășii Gh. Rădoi, directorul general, Gh. Timko, directorul tehnic — au trecut în număr mare rînduri prin atelierul 535, ei n-au fost citiși de puțin curioși să vadă cum merg lucrurile aici.

trebi pe cineva ce metode înaintate sînt aplicate în atelier — ridică din umeri. Muncitorilor nu li s-a vorbit despre metodele înaintate de muncă, despre avantajele aplicării lor. Nici un muncitor nu-și amintește să le fi explicat cineva în ce constă cultura sau cutare metodă sau să se fi făcut vreo demonstrație practică. Din spusele muncitorilor reiese că în atelier s-a rîndit, din inițiativa regiunii utemist Botez Sovel, două brigăzi de producție care, și-au propus să dea două norme zilnice în cîntecul Congresului partidului. Dar aceste brigăzi nu au o evidență a rezultatelor muncii lor, nu cunosc rezultatele obținute. Nimeni din cadrele de conducere nu le acordă ajutorul și atenția cuvenite.

Atelierul nu are vreo evidență nici în privința calificării muncitorilor. Nimeni nu poate spune cîți din muncitorii atelierului sînt calificați și cîți nu. Ceea ce ține se poate preciza este faptul că atelierul are puțini muncitori care știu să muncească cu temei mizericordie. În atelier sînt toți zece de tineri dornici să-și însușească bine meșeria. Ei nu primesc însă un ajutor concret pentru a se putea califica, nu sînt îndrumați spre școlile de calificare, nu sînt repartizați pe lângă muncitorii calificați.

Slabă organizare a muncii

O vorbă înțeleaptă spune că uneori buturuga mică răstoarnă carul mare. Faptul că tovarășii din conducerea uzinei nu au înțeles importanța atelierului 535 li sînt pe propria lor piele muncitorii și tehnicienii altor ateliere și secții din uzină — cei de la montaj-motor, capotaj, montaj-general și șasiu — care nu pot monta o piesă fără șuruburi, piulițe, buloane. Din cauza că nu primesc la timp șuruburile, buloanele, piulițele, lună de lună colectivele acestor ateliere și secții întîmpină mari greutăți, sînt împiedicate să lucreze ritmic. Nu odată au trebuit să aștepte zile întregi după cîteva șuruburi sau piulițe, să piardă timp prețios.

Atelierul montaj-motor nu livrează în ziua de 27 octombrie decît 50% din motoarele prevăzute pe întreaga lună. Una din cauze este și aceea că nu au primit la timp șuruburile, piulițele și celelalte piese care trebuiau lucrate în atelierul 535. Muncitorii atelierelor și secțiilor montaj-motor șasiu, capotaj, montaj general etc. pierd lunar sute de ore din pricină că nu primesc la timp piesele din partea atelierului 535.

Care este cauza pentru care atelierul 535 nu livrează la timp piesele necesare, producînd, prin aceasta, greutăți serioase realizării ritmice a planului pe întreaga uzină?

Primul lucru care-ți atrage atenția de îndată ce pășești în atelierul 535 este faptul că un mare număr de mașini stau neutilizate. De obicei, în acest atelier numărul mașinilor care nu funcționează este aproape egal cu al celor care funcționează. Șeful atelierului — ing. Ionescu Isaia, mecanic-șef al sectorului — ing. Petikoy Teo-

Lipsă de grijă pentru organizarea întrecerii

Comitetul sindical de secție nu a întreprins nimic în vederea organizării temeinice a întrecerii la acest loc de muncă. În atelier se găsește un grafic pe care este scris: „Grafic privind întrecerea pentru titlul de cel mai bun strungar”. Acest grafic stă neîndeplinit de multă vreme. Din întrecerea pentru titlul de cel mai bun strungar, care a existat cîndva în atelier, n-a rămas decît graficul. Nimeni nu se mai gîndește la organizarea întrecerii între strungari. Dacă în-

Pentru lipsurile existente la atelierul 535 o răspundere mare poartă organizația de bază și, în special, biroul organizației și tov. Pî Alexandru, secretarul. Membrii de partid din atelier desfășoară o slabă activitate politică în rîndul muncitorilor. Nu toți dîinți ei sînt, în muncă, un exemplu pozitiv pentru restul muncitorilor. Lipsa muncii politice a făcut ca disciplina în muncă să lase uneori de dorit, ca spiritul critic și exigența față de felul în care se îndeplinesc sarcinile de plan să scadă.

Acesta sînt adevăratele cauze pentru care atelierul 535 nu livrează la timp piesele necesare celorlalte ateliere.

Conducerea uzinei are datoria să întărească acest atelier cu cadre bine pregătite și în număr suficient, să-l aprovizioneze cu scule suficiente, de bună calitate. A sosit timpul ca tovarășii din conducerea uzinei să înțeleagă că și atelierele mici din uzină, de felul atelierului 535, au aceeași importanță în procesul de producție ca și atelierele mari, care lucrează piese complicate, că ele trebuie să contribuie la îndeplinirea ritmică a sarcinilor de plan.

Noi terenuri deștelenite

R. SARAT (red. ziarului „Drapelul roșu”). — Cele peste 600 hectare de islaz slab productiv care au fost deștelenite anul trecut în raionul R. Sarat au produs mult mai multe furaje decît produceau înainte de deștelenie. Aceasta a îndemnat gospodăriile agricole colective și sfaturile populare comunale să deștelenească noi terenuri.

În toamna acestui an au mai fost deștelenite încă 130 hectare de islaz slab productiv, dintre care 74 ha. în comuna Vilecele. La deștelenirea izlazului comunei Vilecele a lucrat brigada a 8-a de tractoare de la S.M.T.-Ziduri, condusă de șeful de brigadă Tăicuț Dumitru. Tractoriștii au muncit cu mult elan și, ca urmare, brigada și-a îndeplinit sarcina de plan în campania de toamnă în proporție de 111%.

Înaintate, care contribuie la dezvoltarea progresivă a țării.

A sta pe pozițiile partidului înseamnă a te situa în inima procesului de transformare a realității, în singurul loc unde poți înțelega pînă la capăt și găsi forța necesară pentru a zăvrași realitatea în dezvoltare ei. A nu te mulțumi cu simpla oglindire pasivă, ci a lupta pentru afirmarea noului, supunîndu-l probărilor publice tot ce e perimant — frînează mersul înainte, a se zăvrași această luptă între noi și vechi și a te zăvrași cu și mai multă perseverență, cu mai mult curaj partinic — iată o sarcină principală a artistului însușiții de spiritul leninist de partid.

Tocmai în miezul acestor lupte politice, dramatice, pot fi găsite fenomenele interesante și caracterelor noi a căror intruchipare duce la o înaltă artă a epocii noastre. Aci se află terenul de încercare și de reală dezvoltare a talentului și numai aici află izvorul acelei aple vie care poate asigura operii de artă tinerețe fără bătrînețe și viață fără moarte.

E limpede deci că artistul, cu cit e mai partinic, cu atît mai puțin se mulțumește să fie numai „de acord” cu necesitatea cunoașterii vieții: spiritul de partid cere cea mai strînsă legătură concretă, practică, cu viața muncitorilor din uzine, cu munca de partid, cu problemele satului.

Spiritul de partid și principala lui sferă de manifestare — tipicul — își găsește aplicația, înainte de toate, în crearea unor figuri de oameni vii, a unor eroi pozitivi, care să fie exemple însușitorilor în viață. Portretele pe care le-a creat pînă acum literatura și arta noastră sînt începutul unei mari galerii a epocii, care se cere necumplințită dezvoltată. În trăsături și culori tot mai adevărate și mai expresive, capabile să emoționeze și să înfrumusețeze largul nostru public cititor și iubitor de artă. Acest public dorește să găsească în operele de artă nu scheme convenționale, simplificate, nu rețete măsură, mai puternic, mai expresiv, forțele sociale care asigură mersul înainte al țării noastre, precum și înfăptuirea acestor forțe sociale, creația lor, lupta și lupta clasei muncitoare, faptele ei eroice în construirea industriei socialiste, în conducerea luptei populare pentru dezvoltarea noii orînduiri sociale, pentru transformarea Romîniei într-o țară înaintată, viața țărînimii muncitoare, procesul complex de transformare socialistă a agriculturii; imaginea vie a intelectualității noastre realist.

N. MOCANU
corespondentul „Scinteia”
pentru regiunea Stalin

Spiritul de partid — temelia presei și artei libere

50 de ani de la apariția articolului lui Lenin „Organizația de partid și literatura de partid”

În articolul „Organizația de partid și literatura de partid”, de la apariția căruia se împlinesc cincizeci de ani — se aude vuietul primei revoluții ruse, în foud căreia a fost scrisă Lucearea lui Lenin a avut sarcina să răspundă imediat unor probleme arzătoare ale conducerii maselor în lupta revoluționară. Principiile enunțate aici depășesc însă cu mult această sarcină. Ele au o valabilitate generală pentru toți oamenii de cultură — literați, artiști, oameni de știință, ziaristi — pe care îi orientează și ajută să dezvolte presa, arta, știința care slujește interesele cauzei populare și să combată influențele vechii ideologii, perimate.

Tezele acestei lucrări constituie o generalizare teoretică a practicii milenare a omenirii în creația culturală și artistică, o generalizare a experienței clasei muncitoare în lupta pentru făurirea unei culturi noi. Tocmai de aceea ele au valoarea unei călăuze sigure.

Zi de zi, viața a confirmat în jumătatea de secol care a trecut justetea tezelor leniniste. Spiritul de partid al artei, al presei, al creației ideologice în genere, este astăzi spiritul care însuflețește cea mai înaltă etapă a progresului culturii umane, cultura socialistă. Aceasta cultură a fost generată de apariția unei noi orînduiri sociale economice — dar ea s-a dezvoltat sub lumina ideilor leniniste. Zece de milioane de oameni sorbi astăzi cu neașteapa apă vie a literaturii sovietice, vi-brezăză intens la chemarea avîntată care răsună în opera lui Gorki și Ma-iakovski, A. Tolstoi, Solohov sau Fa-ideev, a lui Sostakovici și a Verei Mușina, beneficiară de cercetările rod-nice ale unei științe puse în slujba făuririi fericii populare, au o presă a lor, liberă și de înaltă tinută morală. Cultura sovietică constituie un model înalt, o uriașă forță însuflețitoare pentru toate popoarele lumii.

Ideile lui Lenin ajută să înflorească și cultura noastră a Chinei populare și a celorlalte țări ale imensului lagăr al democrației și socialismului, printre care și țara noastră. Aceste idei însuflețesc și creația unui număr tot mai mare de artiști, literați și gazetari din țările capitaliste. În condițiile grele ale dominației burgheze se dezvoltă — sub influența partidelor clasei munci-

tor, avînd înaintea ei strălucitul model al presei sovietice, în frunte cu „Pravda”, presa comunistă din țara noastră, presă care se bucură de o neînrămurită autoritate și dragoste în rîndurile celor ce muncesc, își manifestă spiritul de partid sporind și zi de zi rolul ei de tribună a experienței înaintate a maselelor muncitoare care clădesc socialismul. Presa este chemată să fie o adevărată școală a vieții, a făuririi noii economii și culturii socialiste, un mijloc puternic de educare comunistă a oamenilor muncii. În coloanele presei noastre trebuie să fie înfățișată, cu toată puterea, forța noului din viață, trebuie să pătrundă din ce în ce mai mult cuvîntul viu al „oamenilor simpli” care luptă împotriva rutinei, care aduc un aport prețios pentru introducerea tehnicii noi, care nu pot suferi să bată pasul pe loc, care la chemarea partidului își desfășoară întreaga lor inițiativă creatoare. Tocmai atenția partinică față de experiența concretă a maselor, tocmai însușirea partinică în lupta pentru criticarea și nimicirea vechiului, pe pe pozițiile invincibilității noului, cu scopul de a-l sprijini pe acesta în creșterea sa, pot ajuta la înlăturarea tendințelor de șablonare și a stilului cenușiu în tratarea problemelor construcției socialiste.

Presa comunistă duce o luptă consecventă pentru promovarea destindării încordării în relațiile internaționale, în conformitate cu principiul leninist al coexistenței pașnice între țările cu sisteme sociale și politice diferite. Demascînd manevrele cercurilor agresive, presa comunistă lămurește masele, le mobilizează în lupta pentru apărarea păcii, pentru creșterea continuă a încrederii și prieteniei între popoare.

Spiritul de partid al presei noastre se manifestă cu putere în efortul de propagare a învățării marxist-leniniste, de răspîndire a grîndirii creației a socialismului științific, de generalizare teoretică a faptelor construcției socialiste și de combatere a ideologiei burgheze.

artistului burghez, Lenin a dezvoltat în articolul „Organizația de partid și literatura de partid” libertatea reală, adevărată, a artistului legat de popor.

Înțelegerea faptului că nu există cale de mijloc între ideologia socialistă și ideologia burgheză, între arta liberă, subînd deschis popoarelor, și arta subordonată exploatorilor, situația conștientă pe poziții de clasă muncitoare în artă, ca o urmare a adevărului în artă, este o condiție necesară și indispensabilă pentru făurirea artei realist-socialiste, care oglindește dezvoltarea imputoasă a noii orînduiri și ajută totodată la izbînda de conducere.

Principiul partiniciții presei cere înălțarea și ridicarea la un nivel tot mai înalt a conducerii de zi cu zi a presei de către organele și organizațiile de partid.

Presa noastră comunistă duce în masa cuvîntul partidului. Tocmai de aceea spiritul de partid presupune o mare răspundere din partea ziaristului comunist.

Porînd de la tezele marxismului despre artă ca formă a conștiinței sociale, ca o reflectare a realității sociale, a vieții, Lenin a scos în evidență faptul, confirmat de întreaga practică artistică a omenirii, că în societatea împărțită în clase antagoniste libertatea și arta au exprimat și au slujit întotdeauna interesele uneia sau alteia dintre clasele în luptă. Aceasta este o lege obiectivă, carea nu i se poate sustrage nici un creator de artă. Libertatea „absolută” a artistului, arată Lenin, este o frază burgheză, o minciună. Articolul „Organizația de partid și literatura de partid” pune într-o lumină adevărul că „a trăi în societate și a fi liber de societate e un lucru imposibil”.

Cultivînd preocupările mărunte, exaltînd individualismul și formula individualisticii „artei pentru artă”, agenții ideologici ai capitalismului (es un vâl opac în care încearcă să-l îmbronzăiească pe poet, pe pictor, pe muzician, pentru a-l împiedica să vadă viața adevărată, să se aplece și să exprime coccultul realității) prezintă „liber”, adică al „artei pentru artă”, artistul aflat în mrejele burgheze și nerăpinate de fapt, conștient sau inconștient, interesele celui mai rău partid, partidul „celor zece mii” din pătrata de sus, care se pliticesc și suferă de obezitate. Încercînd mai departe să-i amăgească pe artiști și masele populare cu firma falsă a „ne-partiniciții” artei, burghezia imperială folosește astăzi, în mod tot mai fățis, literatura și arta pentru a propaga ideologia urii între popoare și a războiului, descompunerea morală și pornografia. Ea încearcă să înbăuse arta progresivă, folosînd în acest scop o întreagă gamă „năpustă” de presluni ideologice, încercări de corupere și mijloace represive.

În opoziție cu falsă „libertate” a

talentului, lăsîndu-și urmele binefăcătoare asupra tuturor aspectelor opere de artă. Spiritul de partid constă în interesul pasionat pe care îl poartă artistul pentru triumful socialismului și care izvorăște din adîncimea și sinceritatea convingerilor sale. Partinicia se manifestă în spiritul de răspundere față de popor și partid, în puritatea conținutului de idei al opere de artă, în caracterul ei militant, popular, — iradiînd din imaginea opere artistice — în forța de a aborda fenomenele vieții în lumina marilor sarcini ale construcției socialiste, ale luptei pentru realizarea năzuințelor masele populare, pentru înfăptuirea politicii partidului.

Succesul celor mai însemnate opere ale artei noastre de azi se datorește tocmai faptului că talenții lor autori s-au situat în creație pe pozițiile luptei pentru înfăptuirea lărilor construcției socialiste. Aceasta a făcut cu putință avîntul literaturii și artei, crearea unui număr însemnat de opere puternice despre viața și lupta poporului nostru, opere larg cunoscute și prețuite de către mase. Ele dovedesc odată mai mult că succesul cunoaște numai acea artă care se adresează poporului, îl este necesară și i înțeleasă de el. Numai urmînd drumul luptei pentru înfăptuirea politicii partidului, drumul larg pe care merge întregul popor muncitor, se pot realiza mari opere de artă, de reală însemnătate, capabile să îndeplinească în viața acel rol transformator-educativ care constituie răsplata cea mai înaltă a artistului, numai pe acest drum poate artistul să-și îndeplinească nobila sa misiune încredințată de partid — aceea de inginer al sufletelor omenesci.

Este evident că tot pe această cale, și numai pe această cale, pot fi lichidate lipsurile care se mai manifestă în sectorul creației literare și artistice. Masele muncitoare și exponatul lor, partidul, cer scriitorilor și artiștilor să ogîndească în operele lor în mai mare măsură, mai puternic, mai expresiv, forțele sociale care asigură mersul înainte al țării noastre, precum și înfăptuirea acestor forțe sociale, creația lor, lupta și lupta clasei muncitoare, faptele ei eroice în construirea industriei socialiste, în conducerea luptei populare pentru dezvoltarea noii orînduiri sociale, pentru transformarea Romîniei într-o țară înaintată, viața țărînimii muncitoare, procesul complex de transformare socialistă a agriculturii; imaginea vie a intelectualității noastre realist.

